

Гроцкѣ, напротивъ пакъ побѣдихъ ги аустрійцы-тѣ при градъ Панчево, обаче освоихъ Бѣлградъ сѣщѣ-тѣ годинѣ на 9. Септемврїи. И тогда пресели ся сѣрбска-та архїепископія въ Карловцы, въ Сремъ, а Сѣрбія и Бѣлградъ повърнахъ ся на Султанъ-тѣ. Год. 1788. като поднови Аустрїя войнѣ съ Турціѣ утарва пакъ Аустрїя Бѣлградъ отъ Турціѣ, нѣ после како врѣмя пакъ ѣ го върна.

ГЛАВА ВТОРА.

МЛАДОСТЬ КАРА-ГЕОРГИЕВА.

Георгїи Петровичъ, по подиръ Кара или Черный намянованъ, родилъ ся е въ село Вишевцы въ Крагуевско-то окружие отъ сиромашны родители въ год. 1768. Отець-тѣ му ся викаше Петронїи, а майка му Марица, и тїи сѣ ся следъ малко врѣмя преместили въ Топола село (въ окружие-то Бѣлградско), гдѣ-то е и Кара-Георгїи младость-тѣ си преминалъ. Негова-та породица води свое-то поколѣние отъ Подгорицѣ, коя ся нахожда близу до Цѣрно-горскѣ-тѣ границѣ. Отець-тѣ Георгиевъ бѣше еданъ отъ сѣрѣднѣ рѣкѣ селянинъ безъ никаквы особены дарованїя душевны, напротивъ пакъ майка му бѣше съ изрядны дарованїя отъ природѣ обдарена. Тя е была сѣвсѣмъ врѣдна и работна жена, така что-то че е тя въ всѣкое свое повѣденїе мѣжескїи характеръ показвала; и затова сѣ ѣжъ обично назовавали: „Марица